

Het leven van Christus

Hoofdstuk 14/16: De kruisiging van Christus

Bron: <http://www.middletonbiblechurch.org/>

NL-vertaling: <http://www.verhoevenmarc.be/levenchristus.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV of 1977)

Vertaling door M.V. Update 21-12-2015

Barabbas - de man die gekruisigd had moeten worden

(Lees over Barabbas ook: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Barabbas.pdf>)

Het middelste kruis was oorspronkelijk niet voor de Heer Jezus bestemd. Er was een andere man die geëxecuteerd moest worden, maar Jezus nam zijn plaats in. Hier zit een geestelijke les in omdat ieder van ons het verdient te sterven (Romeinen 6:23), maar onze Plaatservanger nam onze plaats in (2 Korinthiërs 5:21). Laten we over Barabbas iets leren, en gelijk daarmee iets leren over onszelf:

De naam “Barabbas” (Mattheüs 27:17) is een Aramese term die “Zoon van de Vader” betekent (**Bar** betekent “zoon”; vergelijk Mattheüs 16:17; **Abbas** betekent “Vader”; vergelijk Romeinen 8:15). Alhoewel Barabbas niet naar het kruis moest, ging wel de **ZOON VAN DE VADER** erheen.

In Mattheüs 27:16 wordt Barabbas genoemd een “beruchte gevangene”. Dit betekent dat hij wijd en zijd berucht en bekend was. Hij was een beruchte crimineel met reputatie. De mensen van Jeruzalem waren zich goed bewust van wie hij was en wat hij had gedaan!

Wie waren volgens Mattheüs 27:20 verantwoordelijk voor het overtuigen van het volk om hen te doen kiezen voor Barabbas in plaats van Jezus? “**De overpriesters en de oudsten**”.

In Markus 15:7 krijgen we nog wat bijkomende informatie over deze Barabbas. Ons wordt van hem gezegd: “Die gevangen zat met medeoproermakers die in het **oproer** een **moord** begaan hadden”. Dit was in Jeruzalem gebeurd (vergelijk Lukas 23:19). Dus Barabbas was een rebel of een revolutionair, en hij was met verscheidene anderen betrokken partij in deze revolutie. Het is mogelijk dat hij betrokken was in een politieke revolutie tegen het burgerlijke gezag van Rome. Hij kan misschien gezien worden als een Zeloot, een vurige compromisloze Joodse patriot die het Romeinse bestuur sterk tegenstond. Deze opstand (die Lukas een oproer noemt; Lukas 23:19) kan wel eens een politiek gemotiveerde poging geweest zijn om het gehate juk van de Romeinen af te werpen.

Vele Joden verwachtten dat hun Messias hen zou verlossen van het Romeinse bestuur. Toen duidelijk werd dat Christus geen politieke Verlosser was die Zijn volk zou verlossen van de Romeinen (vergelijk Mattheüs 1:21 waar we leren dat Jezus een ander type Verlosser was: een Verlosser van zonde), veroordeelden zij Hem en verlostten een man die blijkbaar voor hun eigen zaak gevochten had.

Lees Markus 15:7, Lukas 23:19 en Handelingen 3:14. Niet enkel was Barabbas schuldig voor het spelen van een belangrijke rol in het oproer, maar volgens de passage geciteerd hierboven was hij ook nog schuldig aan moord. Wat voor straf verdienen zulke mensen (Genesis 9:6 en vergelijk Handelingen 28:4)? De dood.

In Johannes 18:40 leren we dat Barabbas een **rover**¹ was. Dus Barabbas was een rover in de betekenis van bandiet, struikrover, dief. Het oproer waarin Barabbas zulke sleutelrol speelde moet met deze activiteit in verband gestaan hebben.

Zonder dat we de details kennen, weten we dat Barabbas gevangen werd genomen door de Romeinen en door hen terecht en schuldig bevonden aan oproer en moord, gestraft werd om op een Romeins kruis te sterven als een veroordeelde crimineel. Uiteindelijk was de ochtend van zijn dood

¹ Strong's 3027 - *leistes*: from *leizomai* (to plunder); a brigand;--robber, thief. Hij was een bandiet, een rover. De KJV vertaalt met “rover”. De HSV vertaalt met “misdadiger”. De SV1977 vertaalt met “moordenaar”.

aangebroken. Toen de soldaten de plaats van zijn opsluiting naderden, moet hij gedacht hebben dat ze hem kwamen wegleiden om gekruisigd te worden. Wat een verrassing moet het geweest zijn te ontdekken dat ze kwamen om hem te bevrijden en dat een ander zou sterven in zijn plaats! Laten we onszelf eens in zijn plaats stellen. Wat moet er door zijn geest zijn gegaan?

1. Barabbas wist dat hij schuldig was en dat hij misdaden had begaan die de dood waardig waren. Hij wist dat hij het verdiende naar het kruis te gaan en de DOODSSTRAF te krijgen. Hij wist dat hij terecht veroordeeld was.
2. Jezus Christus was volmaakt onschuldig. Pilatus wist dit (Mattheüs 27:23-24); Pilatus' vrouw wist dit (Mattheüs 27:19); de boosdoener op het kruis wist dit (Lukas 23:41); zelfs Judas wist dit (Mattheüs 27:3-4). Barabbas wist dit waarschijnlijk ook. Hij was waarschijnlijk verwonderd "Waarom sterft deze goede man aan het kruis in de plaats van ik?" Want Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij Die Rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen (1 Petrus 3:18).
3. Barabbas wist dat Jezus zijn PLAATSERVANGER was. "Jezus, Zoon van de Vader" nam zijn plaats in. Jezus ging naar het kruis in plaats van Barabbas. Tijdens de laatste 2000 jaren hebben veel ongelovigen de leer van de plaatsvervangende dood van Christus ontkend en hebben gezegd: "Ik geloof niet dat Christus voor mij stierf!" Maar voor Barabbas was dit een waarheid die hij niet kon ontkennen! Niemand kan ooit het feit ontkennen dat Christus voor Barabbas stierf!
4. Barabbas wist dat hij geen enkele verdienste had om deze plaatsvervangende dood te verdienen. Hij verdiende de dood, maar hem werd vrijheid gegeven. Christus werd veroordeeld opdat hij verlost kon worden!
5. Barabbas wist dat zijn plaatsvervanger stierf opdat hij niet hoefde te sterven. De enige vraag voor Pilatus was of Christus zou moeten sterven ofwel Barabbas. Toen er beslist werd dat Christus moest sterven, werd Barabbas bevrijd (Mattheüs 27:26). De eisen van de wet waren tegemoet gekomen en de Romeinse justitie was tevreden gesteld. Hij hoefde niet meer bang te zijn van de kruisiging. Christus stierf opdat Barabbas kon leven.

OM VERLOST TE WORDEN MOET EENIEDER VAN ONS ZICH DEZELFDE VIJF FEITEN REALISEREN! BARABBAS IS DUIDELIJK HET TYPE VAN DE SCHULDIGE ZONDAAR VOOR WIE CHRISTUS STIERF!!

Interessante vraag: Werd Barabbas ooit gered? De Bijbel geeft hierop geen antwoord. Enkel God weet het.

De mannen die gekruisigd werden met Christus

"En zij kruisigden met Hem twee moordenaars², een aan Zijn rechter- en een aan Zijn linkerkant" (Markus 15:27; zie Johannes 19:18).

"Hij is met de overtreders geteld geweest"
(Jesaja 53:12; Markus 15:27-28)

Op de dag dat Christus stierf waren er drie mannen die gekruisigd werden: "Daar kruisigden zij Hem en met Hem twee anderen, aan elke kant één en Jezus in het **midden**" (Johannes 19:18). Wie waren deze twee andere mannen en waarom werden zij gekruisigd?

Mattheüs (27:38) omschrijft die twee mannen als "misdadigers" en Markus (15:27) als "moordenaars". Het Griekse grondwoord is voor beide echter "*leistes*". Het woord betekent "een rover, een bandiet, iemand die openlijk rooft en plundert met gebruikmaking van geweld". Het betekent **niet** een persoon die heimelijk en stil in een huis komt en steelt. Dit woord werd ook gebruikt om **Barabbas** te omschrijven (Johannes 18:40). Het is best wel mogelijk dat de twee misdadigers die gekruisigd werden, aan elke zijde van Jezus, behoorden bij de bende van Barabbas, omdat de Schrift zegt dat er nog **anderen** opgesloten werden met Barabbas die betrokken waren in dezelfde oproer

² Strong's 3027 - *leistes*: from leizomai (to plunder); a brigand;--robber, thief. De KJV vertaalt met "dieven". De HSV en SV1977 vertalen met "moordenaars".

tegen Rome – zie Lukas 23:32, 39 – hier betekent het grondwoord “**een boosdoener**³, een crimineel, een wetsovertreder, iemand die ernstige misdaden pleegt”. Voelden deze mensen dat zij onrechtvaardig veroordeeld waren, of wisten zij dat hun daden boos waren (Lukas 23:41)? Zij wisten dat hun daden boos waren.

Hij Die geen zonde gedaan heeft (1 Petrus 2:22) bezette het centrale kruis, met een schuldige crimineel aan elke zijde (Lukas 23:33).

Christus uitgescholden door de boosdoeners

Lees de volgende passages zorgvuldig: Mattheüs 27:38-44 en Markus 15:27-32. Wie bespotten en belasterde de Verlosser met beledigende en spottende woorden? Heeft één van de boosdoeners óf hebben beiden zich daaraan overgegeven? beiden. Niet enkel waren zij schuldig aan ernstige misdaden, ze waren ook schuldig aan godslastering en het spreken tegen de Heilige Zoon van God. Zij stapelden dus hun zonden op.

De boosdoener wiens ogen werden geopend en wiens mond werd gesloten

Als we Lukas 23:39 bestuderen ontdekken we dat er iets verbazingwekkends gebeurde! Iets werd drastisch anders dan enkele momenten daarvoor! Er vond een grote verandering plaats. In plaats dat er twee rovers Christus bespotten, is er nu nog maar één die de Verlosser beledigt! Slechts één gebruikt beledigende woorden om Christus te vragen hem te redden van zijn kruis maar die niets geeft om de verlossing van zijn ziel. Maar de andere is vreemd stil geworden. Uiteindelijk verbreekt hij het stilzwijgen en spreekt zich uit, niet tegen Christus zoals voordien, maar tegen zijn compagnon (Lukas 23:40)!

Wat veroorzaakte deze merkwaardige verandering? Was hij onder de indruk van Jezus' gebed (Lukas 23:34)? Verwonderde hij zich over hoe Jezus reageerde op de spottende en scheldende Joden, hemzelf inbegrepen? Had hij het opschrift gelezen en de tekst ergens geloofd die bovenop het middelste kruis was geplaatst (Lukas 23:38)? Kan u denken aan andere dingen die hij kan opgemerkt hebben met betrekking tot Jezus die hem konden geholpen hebben zo'n verandering teweeg te brengen? Zijn er dingen die mensen kunnen zien in de manier waarop wij leven en handelen en spreken die hen kunnen helpen hun mening te doen veranderen over Christus?

“Wij zijn schuldig!”

Lees Lukas 23:40-41. Deze veranderde crimineel zei het volgende:

- a. ~~Onze misdaden waren groot, maar onze straf is veel groter dan we verdienen.~~
- b. ~~Wij zijn schuldig en rechtvaardig veroordeeld, maar onze straf zou levenslange opsluiting moeten zijn, in een comfortabele gevangenis, met drie goede maaltijden per dag.~~
- c. Wij zijn veroordeeld tot een Romeins kruis, en wij gaan precies krijgen wat we verdienen. Wij worden juist beloond voor onze vreselijke daden.

Deze misdadiger erkende dat hij schuldig was voor Rome en voor God, en hij wist dat wat hij verdiende niets minder was dan de DOODSTRAF. Schuldige criminelen verdienen het te sterven. Deze rover realiseerde zich dit. De niet onderwezen barbaren op het eiland Malta begrepen dit (Handelingen 28:4). De Bijbel leert duidelijk dat schuldige criminelen het verdienen te sterven (Genesis 9:6; Exodus 21:12, 15, 16, 17, enz.). Maar om bepaalde redenen doen de overheden en rechters van ons land het tegenovergestelde – dat wil zeggen: zij zijn tegen de DOODSSTRAF. Moordenaars worden aangemoedigd om hun misdaden voort te zetten. Alhoewel zij nog kunnen gevat en gestraft worden, weten zij dat ze niet zullen gestraft worden met de straf die zij het meest vrezen. Welke straf is dit (Hebreeën 2:15)? De dood.

Bent u schuldig voor een heilige God? Hebt u Gods heilige wet gebroken (beschouw even de Tien Geboden) of hebt u deze volmaakt gehouden? Verdient u de DOOD voor de misdaden die U hebt

³ Strong's 2557 : *kakourgos* : from *κακος* - *kakos* 2556 and the base of *εργον* - *ergon* 2041; a wrong-doer, i.e. criminal:--evil-doer, malefactor.

begaan (Romeinen 1:32; 6:23)? Zeker. (Als uw antwoord NEE is, dan bent u niet klaar voor de redding die gevonden wordt in Christus Jezus). Een zonde tegen een oneindige, heilige God heeft grotere consequenties dan een zonde tegen Rome, en verdient een veel grotere bestraffing. Zonde is zo verschrikkelijk dat het om een verschrikkelijke bestraffing vraagt! Als u niet zeker bent dat u gered bent, zie dan “Ben ik een *Echte* Gelovige?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/echteGelovige.pdf>

“Hij is onschuldig!”

Alhoewel vele “honden en boosdoeners” (Psalm 22:16) het centrale kruis omsingelden, was er één man die God oprichtte om een helder getuigenis te brengen van de absolute zondeloosheid van de lijdende Redder. Met weinig woorden drukte de berouwvolle rover zijn geloof uit in de onschuldige Jezus: “Maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan” (Lukas 23:41). Jezus was in niets schuldig, absoluut in NIETS!

Petrus schreef over de zondeloze Redder in 1 Petrus 3:18: “Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen”. In 2 Korinthiërs 5:21 vertelt Paulus ons dat de Redder die op het kruis stierf Degene was “Die geen zonde gekend heeft”.

Hebt u uzelf gezien als schuldig en onrechtvaardig en dat u de dood verdient? Hebt u de rechtvaardige en zondeloze Christus stervend op het kruis gezien als uw Plaatsvervanger? Niet enkel stierf Christus in Barabbas’ plaats, Hij stierf OOK IN UW PLAATS, **de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen!**

Fantastisch geloof

Een veroordeelde crimineel zal spoedig overgaan tot de eeuwigheid. De dood staat voor de deur. De tijd loopt af. Als hij aan het kruis hangt, tussen aarde en hemel, weet hij dat het niet lang meer duurt voordat hij dood is. Bestaat er enige hoop voor deze man die nu zowat het einde bereikt heeft van zijn zondegevolgd leven?

Als redding afhangt van iets dat een mens moet doen (zoals veel mensen geloven en onderwijzen), dan is er absoluut geen enkele hoop voor deze schuldige rover. Beschouw de volgende voorgestelde manieren van redding en leg uit **hoe hopeloos - en hoe absurd! - elk van deze zou zijn in het geval van deze stervende boosdoener:**

- 1) Om gered te worden moet je een goed leven leiden.
- 2) Om gered te worden moet je trachten je best te doen.
- 3) Om gered te worden moet het goede dat je deed je kwade daden overtreffen.
- 4) Om gered te worden moet je God getrouw dienen.
- 5) Om gered te worden moet je de Tien Geboden houden.
- 6) Om gered te worden moet je goede werken doen.
- 7) Om gered te worden moet je je Bijbel lezen en naar de kerk gaan.
- 8) Om gered te worden moet je gedoopt zijn in water.
- 9) Om gered te worden moet je lid worden van een kerk.
- 10) Om gered te worden moet je aan iedereen waartegen je zondigde vergiffenis vragen.

Deze man kon geen van deze dingen gedaan hebben, maar er was één ding dat hij wel kon doen (lees Handelingen 16:30-31): **Geloven**. Prijs God, dat is het wat hij deed!

Na de andere rover berispt te hebben, keek hij naar de stervende Redder en zei: “Heere, **denk aan mij**, als U in Uw Koninkrijk gekomen bent” (Lukas 23:42). Wat een opmerkelijke uitspraak! Boven het hoofd van Jezus stond geschreven “DIT IS DE KONING VAN DE JODEN” (Lukas 23:38), maar de Koning was aan het sterven aan het kruis! Hoe kan een dode Koning in Zijn Koninkrijk komen? Hoe kan iemand die wordt gekruisigd ooit hopen een Koning te worden en een Koninkrijk te hebben? Alhoewel deze rover wist dat Jezus stervende was, geloofde hij op een of andere manier dat deze zelfde Jezus op een dag de aarde zou besturen! Met de ogen van het geloof keek hij achter het kruis en zag hij de kroon! Alhoewel ook hij aan het sterven was, wilde hij een deel hebben in

dat toekomstige koninkrijk! Misschien geloofde hij dat God Christus uit de doden kon doen opstaan (vergelijk Romeinen 10:9 en Johannes 12:32-34).

De beloning van geloof

De Bijbel leert ons dat God bij machte is te doen ver boven alles wat we bidden of denken (Efeziërs 3:20). Zo was dat in het geval van de stervende rover. Hij vroeg om herinnerd te worden in het toekomstige koninkrijk van de Messias. Na bijna 2000 jaren moet dit koninkrijk nog opgericht worden op aarde (althoewel wij geloven dat dit koninkrijk spoedig komt). Maar Jezus beloofde deze man dat hij geen honderden jaren moest wachten voor het Koninkrijk: “**heden** zult u met Mij in het paradijs zijn” (Lukas 23:43). In plaats van later deel te hebben aan het koninkrijk **zult u vandaag bij de Koning zijn!**

[Noot: Het “Paradijs” is de gezegende plaats waar de geesten van de rechtvaardigen naartoe gaan bij de dood, ook gekend als “schoot van Abraham” (Lukas 16:22-25). Dat “paradijs” bevindt zich in de hemel (2 Korinthiërs 12:2, 4).]

Hebt u de verzekering dat als u zou sterven vandaag, u dan **met Christus** zou zijn? Paulus had deze zekerheid (Filippenzen 1:21, 23). De geredde rover had de volle zekerheid omdat Christus tot hem zei: “**Voorwaar**, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn” (Lukas 23:43).

Heeft Jezus **aan u** een “Voorwaar, zeg Ik u ...” gegeven, waardoor u volledige zekerheid kan claimen van uw redding (vergelijk Johannes 5:24; 6:47; 8:51; **10:7, 9**). Welke door Jezus gegeven verzekering zou goed kunnen toegepast worden op de andere veroordeelde crimineel die geen berouw toonde (Johannes 8:24)?: “Dat u in uw zonden zult sterven”.

Wat is er mis met de verklaring: “Ik ga wachten tot ik kort bij de dood ben om dan op Christus te vertrouwen, precies zoals de rover op het kruis”? Denk eraan, er waren twee rovers! **Eén rover werd gered opdat niemand zou wanhopen, maar slechts één opdat niemand zich iets zou aanmatigen!**

Een lijdende heilige

Wanneer een persoon is gered, verdwijnen zijn problemen niet plotseling. De berouwvolle rover moest de foltering van de kruisiging ondergaan, alhoewel hij wist dat Gods aanwezigheid en belofte hem zouden ondersteunen. Hij had een erg pijnlijke en moeilijke weg voor de boeg, maar hij wist dat hij op het eind van de weg bij zijn Redder zou zijn, in het Paradijs!

Na verscheidene verschrikkelijke uren van doodstrijd, hoort de geredde rover Jezus roepen met een luide overwinningsroep (zie Johannes 19:30), waarna Jezus de geest gaf en stierf (Lukas 23:46). Spoedig daarna kwamen de Romeinse soldaten en braken de benen van de twee criminelen (Johannes 19:32). Dit werd gedaan om de dood te verhaasten. Zonder dat de benen steun konden geven zou het lichaam naar beneden zakken, en de spanning in de borstspieren zou dan zo groot worden, dat een snelle verstikking zou optreden. Zonder het breken van de benen hadden deze mannen waarschijnlijk nog twee, drie dagen kunnen leven. Maar de bekeerde crimineel moest “**VAN-DAAG**” sterven (wegens Christus’ paradijsbelofte), en het tijdelijke lijden dat hij doormaakte aan het kruis en het breken van de benen was het niet waard vergeleken te worden met de heerlijke **EEUWIGHEID** die hij zou doorbrengen met zijn Redder (lees zorgvuldig Romeinen 8:18 en 2 Korinthiërs 4:17).

Kruisiging is een verschrikkelijke manier van doodgaan. De dood door een elektrische stoel of een vuurpeloton of een guillotine treedt relatief snel op en is quasi pijnloos. Het is voorbij voordat je het beseft. Maar het lijden door kruisiging lijkt eindeloos. Slachtoffers stierven gewoonlijk niet vóór twee of drie dagen of zelfs langer.

Maar zo lang konden de lichamen nu niet aan het kruis blijven hangen. De benen van de rovers moesten gebroken worden, om hun dood te verhaasten, want “De Joden dan, opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op de sabbat, omdat het de voorbereiding was (want de dag van die

sabbat was groot⁴), vroegen aan Pilatus dat hun benen gebroken en zij weggenomen zouden worden” (Johannes 19:31-32).

De uniciteit van het centrale kruis

Het is interessant dat de evangelienschrijvers erg weinig details geven over de kruisiging van Christus. We zouden verwachten dat zij alles in detail zouden weergeven wat Jezus moest verduren tijdens die uren van marteling. Zo gaf een moderne schrijver de volgende gedetailleerde beschrijving van het lijden van Christus vanuit een medisch oogpunt:

The crucifixion begins. Jesus is offered wine mixed with myrrh, a mild analgesic mixture. He refuses to drink. Simon is ordered to place the patibulum on the ground and Jesus is quickly thrown backward with His shoulders against the wood. The legionnaire feels for the depression at the front of the wrist. He drives a heavy, square, wrought-iron nail through the wrist and deep into the wood. Quickly, he moves to the other side and repeats the action, being careful not to pull the arms too tightly, but to allow some flexion and movement. The patibulum is then lifted in place at the top of the stipes and the titulus reading, “Jesus of Nazareth, King of the Jews” is nailed in place.

The left foot is pressed backward against the right foot, and with both feet extended, toes down, a nail is driven through the arch of each, leaving the knees moderately flexed. The victim is now crucified. As He slowly sags down with more weight on the nails in the wrists, excruciating, fiery pain shoots along the fingers and up the arms to explode in the brain – the nails in the wrists are putting pressure on the median nerves. As He pushes Himself upward to avoid this stretching torment, He places His full weight on the nail through His feet.

At this point, another phenomenon occurs. As the arms fatigue, great waves of cramps sweep over the muscles, knotting them in deep, relentless, throbbing pain. With these cramps comes the inability to push Himself upward. Hanging by His arms, the pectoral muscles are paralyzed and the intercostal muscles are unable to act. Air can be drawn into the lungs, but cannot be exhaled. Jesus fights to raise Himself in order to get even one short breath. Finally, carbon dioxide builds up in the lungs and in the blood stream and the cramps partially subside. Spasmodically He is able to push himself upward to exhale and bring in the life-giving oxygen.

Hours of this limitless pain, cycles of twisting, joint-rending cramps, intermittent partial asphyxiation, searing pain as tissue is torn from His lacerated back as He moves up and down against the rough timber; then another agony begins. A deep crushing pain deep in the chest as the pericardium slowly fills with serum and begins to compress the heart.

It is now almost over – the loss of tissue fluid has reached a critical level – the compressed heart is struggling to pump heavy, thick sluggish blood into the tissues – the tortured lungs are making a frantic effort to gasp in small gulps of air. The markedly dehydrated tissues send their flood of stimuli to the brain.

With one last surge of strength, He once again presses His torn feet against the nail, straightens His legs, takes a deeper breath, and utters His seventh and last cry, “Father, into thy hands I commit my spirit.”

(“The Passion of Christ from a Medical Point of View”, by C. Truman David, M.D., M. S., *Arizona Medicine*, Vol. 22, no. 3, March 1965)

Als we in de evangeliën zoeken dan vinden we niet zo’n beschrijving van de dood van Christus. Zelfs Lukas de geneesheer geeft slechts een kort en eenvoudig verslag: “Toen zij op de plaats kwamen die Hoofdschedel genoemd werd, kruisigden ze Hem daar” (Lukas 23:33; vergelijk Mattheüs 27:35; Markus 15:24; Johannes 19:18). Inderdaad, er staan misschien wel meer details over de kruisiging in Psalm 22 (geschreven door David ongeveer 1000 jaren vóór de kruisiging van Jezus) dan in alle vier evangelierverslagen samen!

⁴ Vermits het sabbat én de eerste Paasdag was.

De Heilige Geest (de Goddelijke Auteur van de Schrift) had een reden voor het niet benadrukken van Christus' fysieke lijden. Het is niet het fysische lijden dat de dood van Christus zo verschrikkelijk maakte. De dood die Christus stierf bevatte veel meer agonie en pijn dan wat andere mensen in hun doodsstrijd hebben meegemaakt. Christus' dood was uniek. Niemand kan precies begrijpen wat de lijdende Redder meemaakte.

En toch, veel mensen werden gekruisigd net zoals Christus, en de meesten bleven langer op het kruis dan Christus. Ook zijn er mensen gemarteld geweest en ter dood gebracht door middelen en methodes die nog erger zijn dan kruisiging. Sommige christelijke martelaren hebben zulke verschrikkelijke vormen van doding meegemaakt dat kruisiging nog mild kan lijken, daarmee vergeleken (zie *Foxe's Book of Martyrs*). Anderen hebben jaren erg geleden als gevolg van verwonding of kwaal of ziekte voordat uiteindelijk de dood kwam. Waarom dan is de dood van Christus zo uniek?

Als we alleen het fysieke aspect zien van de kruisiging, dan hebben we echt het hele punt gemist. Wat was volgens Christus' eigen woorden het verschrikkelijkste deel van de kruisigingervaring (Mattheüs 27:46)?

- a. ~~Aan het kruis genageld zijn door de Romeinen~~
- b. ~~Uitgescholden en bespot te worden door ongelovige Joden~~
- c. ~~Gemarteld worden door het zakkende gewicht van Zijn lichaam aan de nagels~~
- d. Verlaten en in de steek gelaten te worden door de Almachtige God

Waarom verliet God Zijn geliefde Zoon, volgens Psalm 22:1-3 en 2 Korinthiërs 5:21?: “Hij werd voor ons **tot zonde gemaakt**”.

Christus leed voor Zonden (1 Petrus 3:18) en vermits Hij volmaakt rechtvaardig was, waren de zonden waardoor Hij leed, niet de Zijne!

Christus was niet al te zeer bezorgd over wat de Romeinse soldaten aan Hem zouden doen, maar Hij was erg bezorgd over wat God de Vader met Hem zou doen WEGENS ONZE ZONDEN EN DE MIJNE! Lees **JESAJA 53**, het hoofdstuk dat het GEESTELIJKE LIJDEN beschrijft van Christus, en schrijf enkele dingen op die God aan de HEER JEZUS zou doen:

Vers 4: “ons leed heeft Hij gedragen”

Vers 6: “de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen”

Vers 10: “het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen”

Gods oordeel kwam neer op Christus opdat het nooit zou moeten neerkomen op **ons** (Romeinen 8:1, 3). Christus werd door God verlaten opdat **wij** nooit zouden verlaten worden door God (Hebreeën 13:5)!

GELOOFT U DAT CHRISTUS DIT ALLES VOOR U DEED? Indien zo, wanneer hebt u voor de laatste keer uw hoofd gebogen en Christus echt gedankt voor het kruis dat Hij verduurde en voor de zonden die Hij droeg (1 Petrus 2:24)?

Golgotha's wonderen

De mysterieuze duisternis

Van het zesde uur (ongeveer 12 uur 's middags) tot het negende uur (ongeveer 3 uur namiddag) was er **duisternis over heel de aarde** (Mattheüs 27:45).

Wat veroorzaakte deze duisternis?

Het kon zeker niet een zonsverduistering geweest zijn omdat het pascha gevierd werd in de tijd van volle maan, en een zonsverduistering kan enkel plaatsvinden als er een nieuwe maan is, zoals geïllustreerd beneden:

VOLLE MAAN - Paschatijd

NIEUWE MAAN - Zonsverduistering

Zelfs als de zon, maan en aarde in de juiste positie stonden, zou een zonsverduistering geen drie uur geduurd hebben! Een zonsverduistering is een kwestie van minuten, niet van uren.

Nee, de duisternis die op de aarde viel op de dag dat Christus stierf (toen de zon helemaal op haar piek zou hebben gestaan) werd BOVENNATUURLIJK veroorzaakt door God.

Duisternis in de Bijbel is dikwijls een symbool van GODS OORDEEL. Laat de volgende dingen overeenkomen:

De plaag van duisternis over het land Egypte.	Exodus 10:21-22
Duisternis vóór en tijdens de Dag des Heren (de Grote Verdrukking).	Joël 2:30-31; Amos 5:18; Zefanja 1:14-15
Duisternis wanneer Christus de rechter terugkeert naar de aarde bij Zijn tweede komst.	Mattheüs 24:29-30

Duisternis en oordeel gaan samen. Van Christus staat geschreven: “Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt” (Jesaja 53:4) - **“beproevingen zo onuitspreekbaar dat ze werden afgeschermd van profane en nieuwsgierige menselijke blikken”** (J. Oswald Sanders). God wilde niet dat de ogen van zondige mensen het lijden van Zijn Zoon zouden zien, tijdens die uren waarin Hij de toorn en het oordeel, dat wij verdienden, op Zichzelf nam!

WELL MIGHT THE SUN IN DARKNESS HIDE,
AND SHUT HIS GLORIES IN,
WHEN CHRIST, THE MIGHTY MAKER DIED
FOR MAN THE CREATURE'S SIN
– Isaac Watts

Het scheuren van het voorhangsel

“En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde in tweeën, van boven tot beneden” (Mattheüs 27:51a).

J. Oswald Sanders beschrijft dit machtige wonder als volgt:

De Holy Place in de temple was divided from de Holiest of All by a great en beautiful veil. It was suspended by hooks from four pillars of gold. It measured sixty feet long by thirty feet wide, worked in seventy-two squares, en was reputed to be as thick as de palm of de hand. So heavy was it that de priests claimed it took three hundred men to handle it.

De purpose of de veil needed no explanation. It was not a gateway, but a barrier. It effectively excluded de ministering priests from entering de Holiest of All. Only once a year was it drawn aside to admit de High Priest--on de Day of Atonement (Leviticus chapter 16; en vergelijk Hebreëen 9:1-8). He entered de sacred Presence-chamber to sprinkle de mercy-seat with blood, making atonement for his own sins en those of his people.

For centuries de veil had hung gracefully in its place, but suddenly, at de very moment de Crucified uttered His loud, expiring cry, de ministering priests heard a tearing sound, en as if an unseen hand severed it by starting at de top, de veil fell apart before their awe-stricken gaze.

Who could express de solemnity of de moment when they found themselves gazing into de sanctuary where for centuries God had deigned to dwell, en into which none had dared enter under pain of death. Tradition has it that de priests, unwilling to accept de implications of this divine act, sewed up de curtain en resumed their ritual, as though no world-shaking event had taken place. (*De Incomparable Christ*, pp. 216-217)

Ja, geen mens had dit kunnen doen. Wegens de dood van Christus was God in staat de barrière te verwijderen die er was tussen zondige mensen en een heilige God. In oudtestamentische tijden kon slechts één man (de hogepriester) in Gods aanwezigheid komen, en dit voorrecht genoot hij slechts één keer per jaar (Hebreëen 9:7). Vandaag nodigt God elke gelovige uit om tot Hem te **komen!** De weg werd geopend door een machtige daad van God (Hebreëen 4:16; 10:19-20, 22)! Hoe dikwijls hebt u gebruik gemaakt van deze **vrije en open toegang** (Efeziërs 2:18)?

Een machtige aardbeving

“De aarde beefde en de rotsen scheurden” (Mattheüs 27:51b).

Niet enkel was er een aardbeving om de berg Golgotha, maar honderden jaren eerder was er al een aardbeving op de berg Sinaï (Exodus 19:18; Hebreëen 12:26). Op beide bergen SPRAK GOD en de aarde beefde. Op de berg Sinaï zei God: “DIT ZULT GIJ DOEN...” en Hij gaf de Tien Geboden. Als gevolg daarvan waren de mensen veroordeeld omdat het voor zondige mensen onmogelijk is Gods heilige wet te houden. Op de berg Golgotha zei God: “HET IS VOLBRACHT” (Johannes 19:30). Als gevolg daarvan is God in staat schuldige wetsovertreders te rechtvaardigen!

De boodschap van Sinaï:

WETSOVERTREDERS VERDIENEN HET TE STERVEN!

De boodschap van Golgotha:

**IK BEN VOOR HEN GESTORVEN. DE PRIJS WERD VOLLEDIG BETAALD!
HET IS VOLBRACHT!**

De verschijning van de dode heiligen

Enkel Mattheüs meldt dit opmerkelijk wonder: “ook werden de graven geopend en veel lichamen van heiligen die ontslapen waren, werden opgewekt” (Mattheüs 27:52). Wanneer kwamen deze heiligen uit hun graven (Mattheüs 27:53)? Na Jezus’ opwekking. Wat deden zij nadat ze opstonden (Mattheüs 27:53)? Zij “kwamen in de heilige stad en zijn aan velen verschenen”.

Zie, “De graven werden geopend”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/graven-geopend.pdf>

Dit was een wonderlijk en levend teken dat Jezus de dood had overwonnen. Christus had voor altijd het graf beroofd van zijn overwinning en verschrikking (1 Korinthiërs 15:55,57; Hebreëen 2:14-15)! Deze opwekking was ook een voorsmaakje van de toekomstige opstanding die genoten zal worden door alle gelovigen (vergelijk Johannes 6:40). Omdat Hij leeft, zullen ook wij leven!

De betekenis van de kruisiging

Christus stierf, dat is geschiedenis! Christus stierf voor mij, dat is redding! De vier Evangelien zijn in essentie geschiedenisboeken, gegeven door inspiratie van God. Deze zeggen ons wat er gebeurde. Ze vertellen ons dat Christus werd gekruisigd en dat Hij stierf. Ze gaan niet in grote details met betrekking tot de betekenis van de dood van Christus. De brieven (de nieuwtestamentische brieven of “epistels”) zijn leerstellige boeken. Ze leren ons de bedoeling en de betekenis van de dood van Christus.

Hierna in de brieven elk hoofdstuk en vers dat de dood van Christus bespreekt, en daarnaast het antwoord op de vraag: “**Waarom** stierf Christus?”

1. 1 Petrus 3:18 – “Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen”.
2. 2 Korinthiërs 5:10 – “Wij dragen altijd het sterven van de Heere Jezus in het lichaam mee, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam openbaar wordt”.
3. 1 Korinthiërs 15:3 – “Dat Christus gestorven is voor onze zonden”.
4. Galaten 1:4 – “Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons zou ontrukken aan de tegenwoordige slechte wereld”.
5. Titus 2:14 – “Hij heeft Zichzelf voor ons gegeven, opdat Hij ons zou vrijkopen van alle wetteloosheid en voor Zichzelf een eigen volk zou reinigen”.
6. Romeinen 14:9 – “Want met dit doel is Christus ook gestorven en opgestaan en weer levend geworden, dat Hij zowel over doden als levenden zou heersen”.
7. 2 Korinthiërs 5:15 – “Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem Die voor hen gestorven en opgewekt is”.
8. Efeziërs 5:2 – “wandel in de liefde, zoals ook Christus ons liefgehad heeft en Zichzelf voor ons heeft overgegeven als een offergave en slachtoffer”.
9. 1 Thessalonicenzen 5:10 – “Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven”.
10. Hebreëen 10:10 – “Op grond van die wil zijn wij geheiligd door het offer van het lichaam van Jezus Christus, voor eens en altijd gebracht”.

We mogen nooit vergeten dat Hij die stierf op het kruis GOD was. Zoals As Isaac Watts zei: “**Well might the sun in darkness hide, and shut His glories in, when Christ, the mighty Maker died, for man the creature’s sin**”. Het volgende gedicht illustreert dit verbazingwekkende feit (de rijm is door vertaling uiteraard weggevallen):

De Maker van het universum,
als Mens voor mensen een vloek gemaakt.
De claims van de Wet die Hij ontwierp,
heeft hij tot het uiterste betaald.
Zijn heilige vingers maakten de tak,
met de dorens die Zijn hoofd kroonde.
Het ijzer dat Zijn handen doorboorde werd ontgonnen,
in geheime plaatsen die Hij voorzien had.
Hij maakte ooit het woud en het hout,
de boom waarop Zijn lichaam hing.
Hij stierf op een houten kruis,
maar bouwde de heuvel waarop het stond.
De lucht die donker werd boven Zijn hoofd,
werd door Hem daarboven gespreid.
De zon die voor Hem haar aangezicht verborg,
was door Zijn decreet in de ruimte gezet.
De speer die Zijn kostbaar bloed verspilde,
was gehard in de vuren van God.
Het graf waarin Zijn vorm gelegd werd,

was gehouwen in rotsen die Hij maakte.

De troon waarop Hij nu verschijnt,
was de Zijne van eeuwige tijden.
Maar een nieuwe glorie kroont Zijn hoofd,
en elke knie zal zich buigen voor Hem.

F.W. Pitt

WAT BETEKENT DE KRUISIGING VAN CHRISTUS VOOR U?

KAN U ZEGGEN WAT PAULUS ZEI IN GALATEN 2:20 EN 6:14?

- ☞ Voor een gelijkaardige studie, met bijzondere nadruk op de betekenis van Christus' lijden, zie De Passie van onze Heer Jezus Christus: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Passie.pdf>
- ☞ Lees hier ook over Barabbas: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Barabbas.pdf>

“Het leven van Christus”: <http://www.verhoevenmarc.be/levenchristus.htm>
verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm